

מגילה נקראת

פרק ראשון מגילה

יד.

ת"ד מ"ח נביאים ודי
נביאות לא פחתו ולא
הותירו על מה שכתוב
בתורה אפי' אות אחת
חזן ממקרא מגילה.
ואלו הן מ"ח נביאים.
משה. ואהרן. ואסיר.
ואלקנה. ואביאסף בני
קרח נתנבאו במדבר.
יהושע. פינחס. אלקנה. גד.
החזה. נתן הנביא. אסף.

תורה אור השלם
(א) ויסר המלך את
מפקתו מעל דוד ויתנה
להן בן המלכות
האנני צר הנחמדי:

(ב) הללויה הללו עבדי
ה' הללו את שם ה'
(תהלים ק"א)

(ג) ויהי איש אחד מן
הקטנים צופים מחר
אפרים ושמו אלקנה בן
יהושע בן אליהוא בן
תהו בן צוף אפרתי:

(ד) ויבני קרח לא מתו:
(במדבר כ"א)

(ה) ויקח אפרם ונחור
להם גשים שם אשת
אפרם שרי ושם אשת
נחור מלכה בת ה'רן
אבי מלכה ואבי יסכה:
(בראשית כ"א)

(ו) ויאמר אלהים אל
אברהם אל ידע בענין
על הנער ועל אמתך
כל אשר תאמר אלך
שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא קד ידע:
(בראשית כ"א)

(ז) ותקח מרים הנביאה
אחות אהרן את התוף
בידה ותצאן כל
הנשים אחריה בתפלים
ובקולות: (שמות כ"ב)

(ח) ותמצב אהתו מרחק
לדעה מה יעשה לו:
(שמות כ"ד)

(ט) ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא
שפטה את ישראל
בגת הריא:
(שופטים ד')

(י) והיא יושבת תחת
תמר דבורה בין התרומה
ובין בית אל בתר
אפרים ועלו אליה בני
ישראל למשפט:
(שופטים ה')

(כ) ותתפלל הגה
ותאמר עליו לבי בן
רמה קרני בן רחב פי
על אויבי פי שמחתי
בשיעתיך:
(שמואל א' ב')

(ל) אין קדוש בן בן אין
בלתך [אין] צור
באלהינו: (שמואל א' ב')

(מ) והיה היא רבבת על
החמור ויךדת בפתר
התר והנה דוד ואנשיו
ידיים לקראתה ותפגש
אתם: (שמואל א' ב')

ויסר המלך את
מפקתו מעל דוד ויתנה
להן בן המלכות
האנני צר הנחמדי:
(שמואל א' ב')

המורשתי וצמי אמליה אמון אמון אמר לאמליה מדוע דרשת אלתי
אדום^(א) ואליהו ואלישע ויונה בן אמיתי ישעיה צמי מנשה יואל
נחום חזקוני צמי יאשיה פנייה אוריה מקרית יערים ירמיה (ה) צבולה
יחזקאל דניאל צננת צ' לדריש צרוך נריה שריה ממסיה חגי זכריה

מלאכי ומרדכי צלשן צסדר עולם
ועל דניאל אמרינן לעיל (ד' ג.) אינהו
נציאי ואיהו לאו נציא אלא אפיין
דניאל ועייל שמעיה שאמר לחצנעס^(ב)
אל מעלו ואל תלחמו עם אחיכס בני
ישראל שנים לא ידעמי^(ג) [א]: נתבצר
הם. לשון גבוה^(ד) כמו וצנורות
צמנים (דברים ט): כשדיא אחות
אהרן. ועדיין לא נולד משה: פתיחות
למקדש. (ו) משכן שילה: משום יחוד.
שהוא גבוה ואין לו כל ואין אדם יכול
להתייחד עם עמה כמו צניט: לב
אחד. שרף יש לו כמו אילן אצל און
לו צענפיו אלא צנעו על פני כל
גובהו: רמה קרני ויא רמה פני.
זו היא נצחית שנתנבאית על
שאל ויהוא שלל ממשך מלכותן
צמשימת דוד ושלמה כתיב^(ה) קין
השמן וצמשימת שאל ויהוא כתיב^(ו)
פך: ובי רואין דם בלידה. שנאמר
(שמואל א' כה) אם אשאר לנצל עד
אור הצקר משמין צקיר שמע מינה
דהוא צלילה וכי מנאין^(ז) דס צלילה
אס עמא או טהור הלל נריך להצמין
מראיתו אס מה' דמיס הטמאים
צאסה הוא^(ח): ובי דנין דיני נפשות
בלידה. והא כתיב (ירמיה כה) דינו
לצוקר משפט וכתיב והוקע אותם
לה' [א] נגד השמש^(ט) (נמדבר כה):
כליתי

פרעה אלא הכא הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש אנן^(א) בין לרבא בין לר"ג קשיא
והא תניא משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה כיון שגלו חזרו להכשירן הראשון ותו
ליכא והכתיב^(ב) ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים^(ג) אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל מיהוה
טובא הוו כדתינא הרבה נביאים עמדו להם לישראל כפלים כיוצאי מצרים אלא נבואה שהוצרכה לדורות
נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה רבי שמואל בר נחמני אמר^(ד) אדם הבא משתי רמות שצופות (ו) זו את זו
רבי חנין אמר אדם הבא מבני אדם שעומדין ברומו של עולם ומאן נינהו בני קרח דכתיב (ז) ובני קרח
לא מתו^(ח) תנא משום רבינו מקום נתבצר להם בגיהנם ועמדו עליו. שבע נביאות מאן נינהו שרה מרים
דבורה חנה אביגיל חולדה ואסתר שרה דכתיב (ח) אבי מלכה ואבי יסכה^(ט) ואמר ר' יצחק יסכה זו שרה
ולמה נקרא שמה יסכה שסכתה ברוח הקדש שנאמר (י) כל אשר תאמר אלך שרה שמע בקולה ד"א
יסכה שהכל סוכין ביופיה מרים דכתיב (י) ותקח מרים הנביאה אחות^(יא) אהרן^(יב) ולא אחות משה אמר ר"ג
אמר רב שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן ואומרת עתידה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל ובשעה
שגולד נתמלא כל הבית כולו אורה עמד אביה ונשקה על ראשה אמר לה בתי נתקיימה נבואתיך וכיון
שהשליכוהו ליאור עמד אביה וטפחה על ראשה ואמר לה בתי היכן נבואתיך היינו דכתיב (יג) ותתצב אחותו
מרחוק לדעה לדעת מה יהא בסוף נבואתה דבורה דכתיב (יד) ודבורה אשה נביאה אשת לפידות אשת
לפידות שהיתה עושה פתילות למקדש^(טו) והיא יושבת תחת תומר מאי שנא תחת תומר אמר ר' שמעון
בן אבשלום^(טז) משום יחוד דבר אחר^(טז) מה תמר זה אין לו אלא לב אחד
אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים
חנה דכתיב (יז) ותתפלל חנה ותאמר עליו לבי בה' רמה קרני בה'^(יח) רמה קרני
ולא רמה פני דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא
שנמשחו בכך לא נמשכה מלכותן^(יט) אין קדוש בה' כי אין בלתך^(כ) אמר רב
יהודה בר מנשיא אל תקרי בלתך אלא לבלותך שלא כמדת הקב"ה
מדת בשר ודם מדת בשר ודם מעשה ידיו מבלין אותו אבל הקדוש ברוך
הוא מבלה מעשה ידיו^(כא) ואין צור כאלהינו^(כב) אין צייר כאלהינו אדם צר
צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים

אבל הקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים אביגיל דכתיב (כג) והיה היא רוכבת
על החמור ויורדת בסתר ההר בסתר ההר מן ההר מיבעי ליה אמר רבה בר שמואל על עסקי דם הבא מן
הסתרים נמלה דם והראתה לו אמר לה וכי מראין^(כד) דם בלילה אמרה לו וכי דנין דיני נפשות בלילה אמר לה
מורד

מורד
מורד

מורד
מורד

משל דאחשורוש והמן למה הדבר דומה
לשני בני אדם לאחד היה לו תל בתוך שדהו
ולאחד היה לו חריץ בתוך שדהו בעל חריץ
אמר מי יתן לי תל זה בדמים בעל התל
אמר מי יתן לי חריץ זה בדמים לימים
נודווגו זה אצל זה אמר לו בעל חריץ לבעל
התל מכור לי תילך אמר לו טול אותה^(א) בחנם
והלואי^(ב) ויסר המלך את טבעתו אמר רבי אבא
בר כהנא גדולה הסרת טבעת יותר
מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות
שנתנבאו להן לישראל שכולן לא החזירום
למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב.
ת"ר ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות
נתנבאו להם לישראל ולא פחתו ולא הותירו
על מה שכתוב בתורה^(ג) חוץ ממקרא מגילה
מאי דרוש אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי
יהושע בן קרחה (ה) ומה מעבדות לחירות
אמרי שירה ממיתה לחיים לא כל שכן אי
הכי הלל נמי נימא (ו) לפי^(ז) שאין אומרים
הלל על גם שבחוצה לארץ יציאת מצרים דנס
שבחוצה לארץ היכי אמרינן שירה כדתינא
עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל
ארצות לומר שירה משנכנסו ישראל לארץ
לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה רב
נחמן אמר^(ח) קרייתא זו הלילא (א) רבא אמר^(ט)
בשלמא התם הללו עבדי ה' ולא עבדי

משל דאחשורוש והמן כלומר יש ללמוד מאחשורוש שאף צדעמו
היה להשמידן: (אחזירן^(א)) למוטב. שגזרו עליהן מעניות לתשובה
כדכתיב^(ב) כוס וצבי ומספד שק ואפס יולע לרצם: [א] חוץ ממקרא מגילה.
ואס תאמר נר חנוכה כבר פסקו הנציאים אצל צמי מרדכי היו חגי
זכריה ומלאכי: מעבדות לחירות.
צליחת מצרים אמרו שירה על הים:
הלל נמי נימא. שהיא שירה: הכי
גרסי אמר רבא^(ג) בשלמא התם כו'
ולא עבדי פרעה. שהרי לחירות ילאו:
אכתי עבדי אחשורוש אנן. ללא
נגאלו אלא מן המיתה: בין לרבא.
לאמר להכי לא אמרינן^(ד) הלל דאכתי
עבדי אחשורוש הוו הא לאו הכי
אמרינן: בין לרב נחמן. לאמר קריאת
מגילה צמקוס הלל: (ד) הוכשרו
שאר ארצות לומר שירה. על נס
המאורע להם: ותו לרבא. נציאים:
נבואה שהוצרכה לחירות. ללמוד
תשובה או הוראה וכל הנן מ"ח
הולכו וצנורות גדולות^(ה) מנויין
מסדר עולם^(ו) [א] אצרהס יתק יעקב
משה ואהרן יהושע פנחס ועל מלאך
ה' מן הגלגל אל הצוקים (שופטים ג)
זה פנחס^(ז) ויצא איש האלהים אל עלי
(שמואל א' ג) זה אלקנה^(ח) עלי שמואל
גד נתן דוד שלמה עידו קרא^(ט) אל
המנצח צניט אלו^(י) מיכיהו בן ימלה
צמי אחאב עובדיה אחיה השילוני
ויהוא בן חנני צמי אסא^(יא) עזריה בן
עודד חזאל [הלוי] מצני מתניה
אליעזר בן דודו ממוריסה^(יב) כולן
צמי יהושפט צברי הימים
(ג) וצמי ירבעם בן יואש
הושע עמוס וצמי יותם מיכה

פרעה אלא הכא הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש אנן^(א) בין לרבא בין לר"ג קשיא
והא תניא משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה כיון שגלו חזרו להכשירן הראשון ותו
ליכא והכתיב^(ב) ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים^(ג) אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל מיהוה
טובא הוו כדתינא הרבה נביאים עמדו להם לישראל כפלים כיוצאי מצרים אלא נבואה שהוצרכה לדורות
נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה רבי שמואל בר נחמני אמר^(ד) אדם הבא משתי רמות שצופות (ו) זו את זו
רבי חנין אמר אדם הבא מבני אדם שעומדין ברומו של עולם ומאן נינהו בני קרח דכתיב (ז) ובני קרח
לא מתו^(ח) תנא משום רבינו מקום נתבצר להם בגיהנם ועמדו עליו. שבע נביאות מאן נינהו שרה מרים
דבורה חנה אביגיל חולדה ואסתר שרה דכתיב (ח) אבי מלכה ואבי יסכה^(ט) ואמר ר' יצחק יסכה זו שרה
ולמה נקרא שמה יסכה שסכתה ברוח הקדש שנאמר (י) כל אשר תאמר אלך שרה שמע בקולה ד"א
יסכה שהכל סוכין ביופיה מרים דכתיב (י) ותקח מרים הנביאה אחות^(יא) אהרן^(יב) ולא אחות משה אמר ר"ג
אמר רב שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן ואומרת עתידה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל ובשעה
שגולד נתמלא כל הבית כולו אורה עמד אביה ונשקה על ראשה אמר לה בתי נתקיימה נבואתיך וכיון
שהשליכוהו ליאור עמד אביה וטפחה על ראשה ואמר לה בתי היכן נבואתיך היינו דכתיב (יג) ותתצב אחותו
מרחוק לדעה לדעת מה יהא בסוף נבואתה דבורה דכתיב (יד) ודבורה אשה נביאה אשת לפידות אשת
לפידות שהיתה עושה פתילות למקדש^(טו) והיא יושבת תחת תומר מאי שנא תחת תומר אמר ר' שמעון
בן אבשלום^(טז) משום יחוד דבר אחר^(טז) מה תמר זה אין לו אלא לב אחד
אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים
חנה דכתיב (יז) ותתפלל חנה ותאמר עליו לבי בה' רמה קרני בה'^(יח) רמה קרני
ולא רמה פני דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא
שנמשחו בכך לא נמשכה מלכותן^(יט) אין קדוש בה' כי אין בלתך^(כ) אמר רב
יהודה בר מנשיא אל תקרי בלתך אלא לבלותך שלא כמדת הקב"ה
מדת בשר ודם מדת בשר ודם מעשה ידיו מבלין אותו אבל הקדוש ברוך
הוא מבלה מעשה ידיו^(כא) ואין צור כאלהינו^(כב) אין צייר כאלהינו אדם צר
צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים

אבל הקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים אביגיל דכתיב (כג) והיה היא רוכבת
על החמור ויורדת בסתר ההר בסתר ההר מן ההר מיבעי ליה אמר רבה בר שמואל על עסקי דם הבא מן
הסתרים נמלה דם והראתה לו אמר לה וכי מראין^(כד) דם בלילה אמרה לו וכי דנין דיני נפשות בלילה אמר לה
מורד

מורד
מורד

הנהגות הב"ה

(א) גמ' אמר ר' יהושע
בן קרחה קל והומד
ומה מעבדות לחירות:
(ב) שם הלל נמי נימא
אמר ר' יצחק לפי שאין
וכו' שמונה לרין והרי
יציאת מצרים דנס שמונה
לרין ואמרינן הלילא
התם כתיבא עד כתיב:
(ג) שם קרייתא זו הלילא
מתקין לה רבא מי
דמי שלמא התם:
(ד) רש"י ד"ה צין לבי
נתמן וכו' הלל הס"ד
ואח"כ מ"ה לא הוכשרו:
(ה) ד"ה נבואה וכו'
והלכות גדולות הן
מנויין ורובן יש ללמוד
מסדר עולם וכו' קרא על
המנצח וכו' צמי יאשיה
לפניה וירמיה ואוריה
מקריית יערים ליהויקים
צבולה יחזקאל דניאל:
(ו) ד"ה פתילות למקדש.
למשכן שילה [א]
בשעה שבני אדם
באין ליטול עצה
ממנה יושבת תחת
תומר שלא תשב
עמהם בסתר משום
יחוד שהוא גבוה ואין לו
כל ואין אדם יכול להתייחד
עם עמה כמו צניט
ותחת שאר אילנות
יש צל שיש להם
ענפים סמוך לעיקרן
ס"ד: (י) [מכתיב גמ'
שלוש ורואות זו את
זו]:

הנהגות הגר"א

[א] רש"י ד"ה נבואה
כו' אברהם כו'. נ"ב
אצל צסדר עולם לא תשיב
אצרהס יתק יעקב משה
ואהרן על שלמה נריה
ממסיה ושיב צמקוס ג'
בני קרח אסף והימן
ואימן וירומן וזכריהו
הכהן דניאל כי לא תשיב
צמ"ה נציאים רק אחר
מות משה אף שנתנבאות
נריה וממסיה לא נכתבו
נציאים ולא נקראו נציאים
וכן עליו ושלמה וע"ל
ט"ו צרוך בן נריה כו':
[ב] שם בסה"ד שנים
לא ידעתי. נ"ב וסס חנני
ועוד:

הנהגות וצינונים

[א] צ"ל אותה. וכ"ה
בע"י (יעב"ץ): [ב] בכתיב
ובע"י ובכל הראשונים
נוסף אפילו אות אחת:
(גליון). הנוסח "מתקין לה" כ"ה בכל הרפוי' ומרש"א הגיה כלפניו, וכן הלשון יפה וכמו שהוא בערכין (דק"ס):
[ד] יש להוסיף וא"ר אברה, וכ"ה בע"י ובכתיב (רש"י): [ו] בע"י ובקצת כתיב נוסף מאי מן הרמתיים: [ז] צ"ל
וגו' אחות אהרן ולא וכו' (גליון): [ח] צ"ל למשכן. ובכתיב למשכן שילה:
[ט] צ"ל אבי שלום וע"י תוסי יומא לח ע"ב ד"ה דלא ותוסי כחובות קד ע"ב ד"ה שנין (גליון): [י] בכתיב ובע"י
נוסף אל תקרי אין צור אלא אין צייר וכו': [יא] בכתיב ובע"י וכי רואין: [יב] צ"ל החזירתינן (גליון):
[יג] בכתיב וברש"י שבע"י נוסף כאן ריבור ויא החזירתינן. נבואה: [יד] ברש"י כתיב איתא כהוגן רבא אמר (דק"ס),
עי' אות ד (וע"י מהרצ"ח בילקו"מ): [טו] ברש"י שבע"י לא אמרינן: [טז] קרא אל המזבח יערי החזה בדי"ה ב ט
ואפשר עידי החזה הנזכר בדי"ה ב יב היינו יערי (גליון): [יז] עיין בילקוט מפרשים: [יח] בן דרנאס מק"ה, ה"ה
כ, לו: [יט] ושנים לא ידעתי אי עורר הנביא ד"ה ב ט"ו לפי פ"י דר"ק ואחר חנני הרואה ד"ה ב ט"ו שהתנבא על
אסא ולפי פשוטו ששמכיר הנביא בשמו ושם אביו נבנבאה כידוע שהוא נביא בן נביא וא"כ עזריה בן עוזר ויהוא
כימי פקח בן דמליהו דה"ב כ"ח (גליון): [כ] ברש"י שבע"י לשון גובה: [כא] בכתיב רואין (וע"י אות יא): [כב] נגד השמש ורוד אמר אם אשאר לנבל מכל אשר לו עד אור הבקר (גליון): [כג] צ"ל כל הפרשה שכולה נבואה
(רש"י): [כד] עיין לקמן (טו, ב) בדרשה רשבי"ם בלחם נשכרו ובפרש"י (רש"י): [כה] נראה דחסר התיבות הס"ד ואח"כ מוה"ד משום יחוד. בשעה וכו' (וכ"ה ברש"י שבע"י):

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

עא א מיי פ"ג מהל'
מלכיה נלכח ח סמג
עשן לו:

רבינו הנגאל

הימן, ירוחן, שמואל.
הוד, (ל) אחיה, שמעיה.
עירו, עוריה בן עורה, חני
הרואה, יהוא בן חנני.
אליהו, מיכיהו, עובדיהו.
אלישע, (יחזקאל).
אליעזר בן רודיהו, יונה
בן [אמתן], זכריה בן
הורדע, אמון, חבקוק.
צפניה בן בוש, ירמיה.
ישעיה, יחזקאל, תניאל.
ברוך בן נריה, עזריה בן
מחסיה, מרדכי בלשן.
הושע בן בארי, עמוס.
מיכה המורשתי, יואל בן
פתואל, נחום, חגי, זכריה.
ומלאכי, ז' נביאות שרה.
מרים, חבורה, חולדה.
חנה, אביגיל, ואסתר:

חשק שלמה

על רבינו הנגאל

(א) חז"ל כ"ל כן עמיה:

ליקוטי רש"י

טבעך, שמעך וע"פ ע"י
ב: כליטני, מנעת אומי
כמו לא תכלה רחמין
(תהלים מ, יב) לא יכלה
ממך (בראשית כג, ו)
[ש"א כה, לג], שותא,
דיבור כמו לא תיפוק
לבו שותא (כ"ז לט),
ויקדושין (ע): שותא דמר
לא ידענא [סוכה גו:],
דיבור כמו שותא דינוקא
שוקא לדבוח או דלמא
(סוכה לו): [ושב"ס ב"ב
לט:], והטיב ד' לאדוני
וגו', שהיה מתנבא
שימות נגל בעלה וימון
דכריה מרמזת לדוד
שזיכר את פיה, שפיר
ואז"ל, כלומר מתמת
ענותו של אדם לא יאה
נוט מלשאל דבר הנרין
לו בין לתורה בין לפרנסתו
ולתועה חזון, ועינוהו
מיטייפי, עינו מנפית
למעלה למרחוק למוטומו
ומצדו כמחוק (פ).
נטוף עיניך [ב"ב צב:],
וי"ך חלקיהו וכו',
שנת י"ח לישאיהו נמלא
הספר בדין המקדש ועל
דברי הספר שלח המלך אל
חולדה הנביאה [ערכין
כ:], אמרי בי רב,
היינו רב הונא [בבבא
כג:], אף דמשנין הסס
(סנהדרין יז): אמרי בי רב
רב המנונא היינו היכא
דלמך רב הונא דלמרי בי
רב דמנונא מילמא
דלאינא אחרינא קאמר
אלא היכא דליתמר סתמא
ודאי הו רב הונא [שם:],
גפ"ק דסנהדרין (יז):
אמרי בי רב [רב] הונא
והאמר רב הונא אמרי בי
רב אלא רב המנונא כלומר
כל היכא דלמרינא אמרי בי
רב דמשנין תלמידי דרב
היינו רב המנונא שהיה
תלמידו של רב [ושב"ס
כ"ב קה:], שהנשים
רחובות הן, שהאשה
מרחמת יותר מן האיש
לכן לא שלח אל ירמיהו

מורד במלכות הוא ולא צריך למדייניה, קשה ל"כ היאך גרס
פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו, ו) דליני נפשות
מתחילין מן הלך מדכתיב גבי נבל ויחגרו איש חרבו ויחגור גם דוד
חרבו (ש"ס ה) והא מורד במלכות הוה ולא צעי למדייניה ועוד קשה
היאך ישז דוד צדין והא אין מושיצין
מלך סנהדרין כדלמרינא כמסכת
סנהדרין פרק כ"ג (דף יח: ו) וע"ק
מפ' זמנה צמנה יולאה (שם דף עו.)
גבי אוריה דקאמר שהיה לו לדונו
בסנהדרין ואמאי והא מורד במלכות
היה (י"ל) דהכא ה"פ מורד במלכות
הוא ולא נריך למדייניה כשאר דיני
נפשות שדינין צו ציוס לזכות (ב) וציוס
שלחמיו לחוצה אלא אפילו צו ציוס
גומרינ לחוצה והיינו הא דקאמרה ליה
אביגיל וכי דנין דיני נפשות צלילה
היה לך להמתין לגמור עד למחרת
והוא השיב לה מורד במלכות הוה
ואין נריך להמתין עד למחר אצל
לדונו ודאי נריך וגם לא קשה מהא
שישז דוד בסנהדרין דהא דאין
מושיצין מלך בסנהדרין היינו משום
דלא הו כבודו להיות יושז ושומק
אצל גבי מורד כבודו הוא להיות יושז
ושומק לפי שהוא נוגע בדבר:

ה"ג מאי מבוא בדמים תרי דמים
דמ נדה ושיפיות דמים מלמד
שגלתה שוקה, ולא גרסינן איכא
דלמרי מלמד שגלתה שוקה דהא
השתא מפרש מאי תרי דמים ועד
השתא לא פריש להו:

שגלתה שוקה וה"ך דוד לאורה
ג' פרסאות, קשה
היאך אותה לדיקת גלתה שוקה לפני
דוד ועוד קשה דמתו כגומל לומר
שהלך לאור שוקה ג' פרסאות וי"ל
דנמלא בספרים מדויקים שנקוד צהן
לאורה (ב) כלומר לאור שלה פירוש נתאזה
לה דוד והלך צאור תמימות (ב) שלש
פרסאות: **דאיגירה** ונשבה
יהושע, קשיא היאך נכזה הא אמרי
פ' הערל (ינמות דף עו, ו) וס"ל דלפילו
צגירותן לית להו חמנות (ב) ונריך לומר
שלא היתה משענה עממין אלא משאר
עממין וצאת לגור שם (ב) יש מפרשים
שרזו לומר שלא הוזהרו על לאו דלא
תחתן עד לאחר שנכנסו לארץ וזה
אינו דלמרי צמדרש (ב) דנתיניס צאו
להתגייר צמי משה כמו צמי יהושע
ואף על פי כן לא הותרו לצא צקהל
אלא היו חוטבי ענים ושואבי מים
אלמא דקודם שעברו את הירדן
ונכנסו לארץ הוזהרו עליהם (ב):
חרבע

הכא (ב) בן חרחם וכתוב התם (ב)
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברוך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלום רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא (ב) בן תקוה וכתוב התם (ב) את תקות חוט

השני אומר ליה (ב) עינא סבא ואמרי לה (ב) פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירה

ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא * ליהושע והכתיב (ב) נון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה הוה ליה (ב)

בשלמא

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

כליתני מנעת אומי: בדמים, דם נדה ושיפיות דמים: שגלתה
שוקה, ונתאזה לה ומצעה ולא שמעה לו כדמסייס ואזיל: לפוקה.
(א) כמו פיק צרכים (מסו 3): הכי גרסינן זאת מבבל דאיכא אחריתי ומאי
ניהו מצעה דבת שבע ומסקנא הכי הוה, והכי פירושה מדקאמרה
ליה ולא תהיה זאת לך לפוקה מכלל
שהתנבא (ב) לו שסופו להכשל צצאה
אחרת ומאי ניהו צת שבע ומסקנא
הכי הוה סוף שעלתה לו כך אלמא
צצאה הוות שנתקיימה נצואתה:
בהדי שותא פילכא, עם * שהאשה
מדצרת היא טווה כלומר עם שהיא
מדצרת עמו על צעלה הזכירה לו
את עצמה שאם ימות (ד) ישאלה:
מיטייפי, נופין למרחוק ודוגמתו
צמק' כמזות (דף ס.) נטוף עיניך:
ובמקום ירמיה היכי מיתנביא היא,
הכי ירמיה עמד משנת י"ג לישאיה
שנאמר אשר היה דבר ה' אל ירמיה
וגו' (ירמיה א) והספר נמלא צנת
י"ח לישאיה (ב) ועליו שלח אלל חולדה:
כי המוכר אל המוכר לא ישוב,
יחזקאל אמרו והוא נתנבא בתוך
(י"ד) שנה שצין גלות יכניה למצות
ירושלים ומתנבא שהיא צטל היוצל
והמוכר שדהו לא ישוב לו: אפשר
יובל במל, משגלו עשרת השבטים
צמי חוקיה שנאמר לכל יושביה
(ויקרא כה) צומן שכל יושביה עליה
ולא צומן שגלו מקמתן נמלא משגלו
צצת ראוץ וגד וחלי שצט מנשה
[כצנ] צטלו היוצלות ויחזקאל היה
מתנבא לאחר זמן שיצטל: אלא
מלמד שירמיה החזיר, צאומה שנה
שנמלא הספר והיא שנת שמונה עשרה
לישאיה וכששלח על דברי הספר אלל
חולדה לא היה שם ירמיה (ה) וחזרו
למנות את היוצל ולא הספיקו למנות
אלא שמיטות עד שחרצ הצית:
ויאמר מה הציון הלך, צאשיהו כתיב
צחיתו צצית אל ושרף עצמות
הכומרים צצית אל על המזבח
שעשה ירבעם: מה טיבו בבית אל,
והלל (משל) מלכי ישראל היה (ב)
שהכי שם העמיד ירבעם את העגל:
שת קציר, עשה חיל וגדולה כמו (ו)
ועשה קציר כמו נטע (אויז יד):
לא נאה ויהרא צנשי, לא נאה חשיבות
לנשים: וסניין שמייהו, שמוטיהן
מאוסות: זיבורתא, דצורה:
כרכושתא, חולדה: בן חרחם,
ואע"ג דקרא על צעלה קא מסהיד
מניה צמעטיה כתיב: אומר ליה
עינא סבא מיני ומינך תסתיים
שמעתא, כלומר על ידי ועל ידך
תמפרס אמיתו של דבר הא והא
הוא: נון בנו יהושע בנו, את
שצט אפרים מיחס הכתוב עד יהושע
ומיהושע למטה לא יחס איש:

ה"ג מאי מבוא בדמים תרי דמים
דמ נדה ושיפיות דמים מלמד
שגלתה שוקה, ולא גרסינן איכא
דלמרי מלמד שגלתה שוקה דהא
השתא מפרש מאי תרי דמים ועד
השתא לא פריש להו:
שגלתה שוקה וה"ך דוד לאורה
ג' פרסאות, קשה
היאך אותה לדיקת גלתה שוקה לפני
דוד ועוד קשה דמתו כגומל לומר
שהלך לאור שוקה ג' פרסאות וי"ל
דנמלא בספרים מדויקים שנקוד צהן
לאורה (ב) כלומר לאור שלה פירוש נתאזה
לה דוד והלך צאור תמימות (ב) שלש
פרסאות: **דאיגירה** ונשבה
יהושע, קשיא היאך נכזה הא אמרי
פ' הערל (ינמות דף עו, ו) וס"ל דלפילו
צגירותן לית להו חמנות (ב) ונריך לומר
שלא היתה משענה עממין אלא משאר
עממין וצאת לגור שם (ב) יש מפרשים
שרזו לומר שלא הוזהרו על לאו דלא
תחתן עד לאחר שנכנסו לארץ וזה
אינו דלמרי צמדרש (ב) דנתיניס צאו
להתגייר צמי משה כמו צמי יהושע
ואף על פי כן לא הותרו לצא צקהל
אלא היו חוטבי ענים ושואבי מים
אלמא דקודם שעברו את הירדן
ונכנסו לארץ הוזהרו עליהם (ב):
חרבע

הכא (ב) בן חרחם וכתוב התם (ב)
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברוך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלום רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא (ב) בן תקוה וכתוב התם (ב) את תקות חוט

השני אומר ליה (ב) עינא סבא ואמרי לה (ב) פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירה

ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא * ליהושע והכתיב (ב) נון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה הוה ליה (ב)

בשלמא

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד שירמיה
החזיר ויאשיהו בן אמון מלך עליהו דכתיב
(ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני רואה ויאמרו
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד
שיאשיהו מלך עליהו רב נחמן אמר מהכא
(ג) גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי
אסתר דכתיב (ב) ויהי ביום השלישי ותלכש
אסתר מלכות (ב) בגדי מלכות ליה אלא
שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלכש
וכתיב התם (ב) ורוח לבשה את עמי וגו'
אמר רב נחמן לא יאה יהירותא צנשי תרתי
נשי (ב) יהוה הויין וסניין שמייהו חדא שמה
זיבורתא וחדא שמה כרכושתא זיבורתא
כתיב בה (ב) ותשלח ותקרא לברק ואילו איהו
לא אזלה לגביה כרכושתא כתיב בה (ב) אמרו
לאיש ולא אמרה אמרו למלך אמר רב נחמן
חולדה (ב) מבני בניו של יהושע היתה כתיב
הכא (ב) בתמנת חרם איתיביה רב עינא סבא לרב
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברוך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלום רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא (ב) בן תקוה וכתוב התם (ב) את תקות חוט

השני אומר ליה (ב) עינא סבא ואמרי לה (ב) פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירה
ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא * ליהושע והכתיב (ב) נון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה הוה ליה (ב)

בשלמא

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד שירמיה
החזיר ויאשיהו בן אמון מלך עליהו דכתיב
(ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני רואה ויאמרו
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד
שיאשיהו מלך עליהו רב נחמן אמר מהכא
(ג) גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי
אסתר דכתיב (ב) ויהי ביום השלישי ותלכש
אסתר מלכות (ב) בגדי מלכות ליה אלא
שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלכש
וכתיב התם (ב) ורוח לבשה את עמי וגו'
אמר רב נחמן לא יאה יהירותא צנשי תרתי
נשי (ב) יהוה הויין וסניין שמייהו חדא שמה
זיבורתא וחדא שמה כרכושתא זיבורתא
כתיב בה (ב) ותשלח ותקרא לברק ואילו איהו
לא אזלה לגביה כרכושתא כתיב בה (ב) אמרו
לאיש ולא אמרה אמרו למלך אמר רב נחמן
חולדה (ב) מבני בניו של יהושע היתה כתיב
הכא (ב) בתמנת חרם איתיביה רב עינא סבא לרב
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברוך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלום רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא (ב) בן תקוה וכתוב התם (ב) את תקות חוט

השני אומר ליה (ב) עינא סבא ואמרי לה (ב) פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירה
ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא * ליהושע והכתיב (ב) נון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה הוה ליה (ב)

בשלמא

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: [מלכים ב' כה, יז] (ז) גם ויראה
שת קציר לך בשובי שבות עמי: [יהושע ג, יא] (ח) ויהי ביום השלישי ותלכש אסתר מלכות ותעמד בקצה בית
המקדש הפנימית נכה בית המקדש והמקדש יושב על פסא מלכותו בבית המקדש נכה פתח הבית: [אסתר ה, א]
(ט) ורוח לבשה את עמי ראש השלישי לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעירך כי עמדך
אלהיך ונקבלם דוד ונתנם בראשי הנדרים: [דברי הימים א' יב, יג] (י) ותשלח ותקרא לבקר בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יי אלהי ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבולון: [שופטים ד, י] (כ) ותאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אמרו לאיש שלח אתכם
אלי: [מלכים ב' כה, טו] (ל) ויקברו אותם בגבול נחלתו בתמנת חרם בהר אפרים מצפון ליהר געש: [שופטים ב, טו]
(מ) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הודדתנו בו ואת אביך ואת אמוך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הנביתה: [יהושע ב, יח] (נ) נון בנו יהושע בנו: [דברי הימים א' ג, כו]

ב"ה הקלע: [שמואל א' כה, כג] (ד) וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבדו וישפן ועשיה אל חלקיהו הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הנבירים והיא ישבת בירושלים במשנה ונדברו אליה: [מלכים ב' כה, יד]
(ה) כי המוכר אל ישוב בתיים חתים כי הוון אל כל המונה לא ישוב ואיש אינו חתו לא
יתנא: [יחזקאל ג, יג] (ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד שירמיה
החזיר ויאשיהו בן אמון מלך עליהו דכתיב
(ו) ויאמר מה הציון הלך אשר אני רואה ויאמרו
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של
יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד
שיאשיהו מלך עליהו רב נחמן אמר מהכא
(ג) גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי
אסתר דכתיב (ב) ויהי ביום השלישי ותלכש
אסתר מלכות (ב) בגדי מלכות ליה אלא
שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלכש
וכתיב התם (ב) ורוח לבשה את עמי וגו'
אמר רב נחמן לא יאה יהירותא צנשי תרתי
נשי (ב) יהוה הויין וסניין שמייהו חדא שמה
זיבורתא וחדא שמה כרכושתא זיבורתא
כתיב בה (ב) ותשלח ותקרא לברק ואילו איהו
לא אזלה לגביה כרכושתא כתיב בה (ב) אמרו
לאיש ולא אמרה אמרו למלך אמר רב נחמן
חולדה (ב) מבני בניו של יהושע היתה כתיב
הכא (ב) בתמנת חרם איתיביה רב עינא סבא לרב
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברוך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלום רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא (ב) בן תקוה וכתוב התם (ב) את תקות חוט

השני אומר ליה (ב) עינא סבא ואמרי לה (ב) פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאיגירה
ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא * ליהושע והכתיב (ב) נון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה הוה ליה (ב)